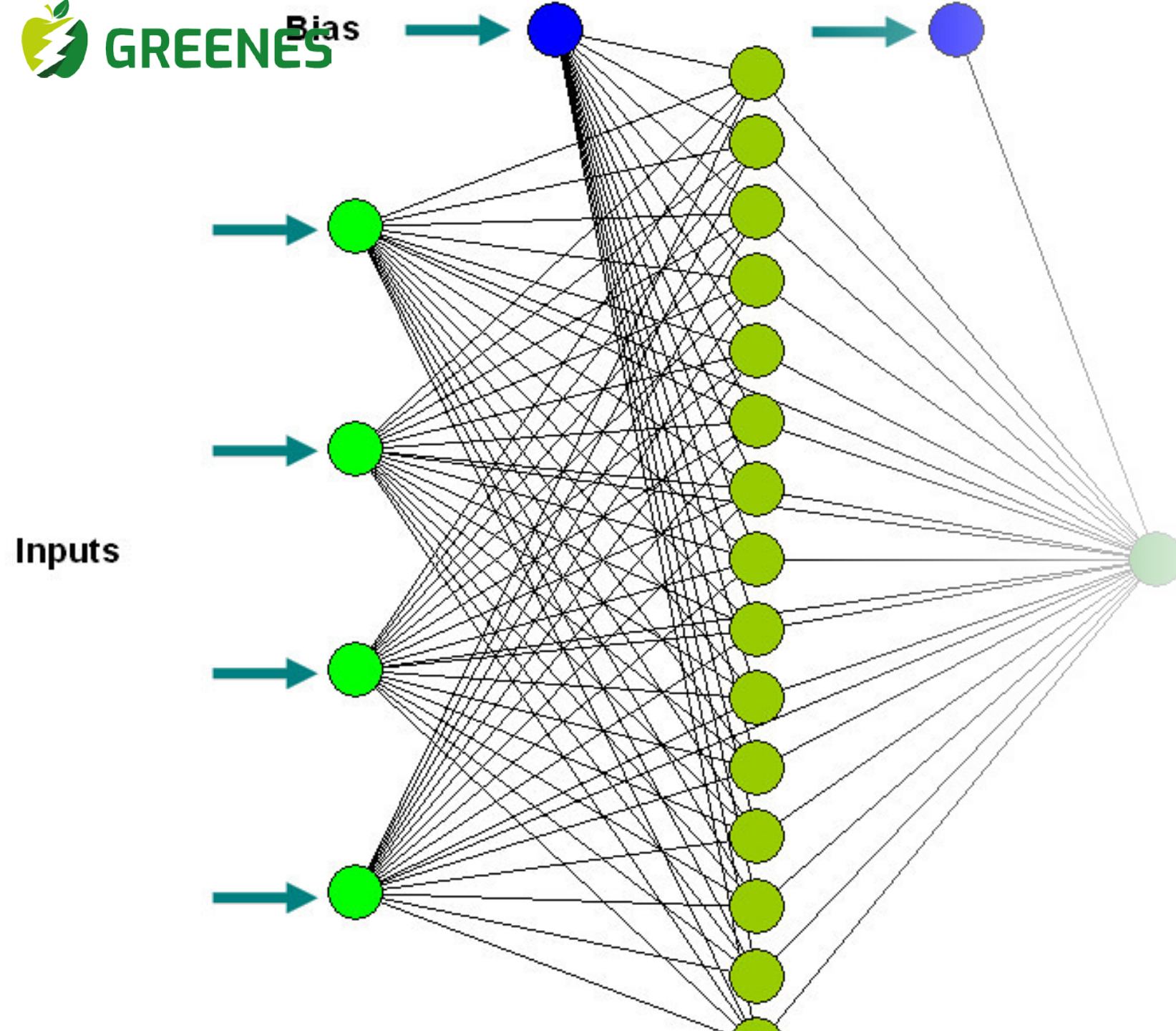

**Topologija
controla,
clustering**

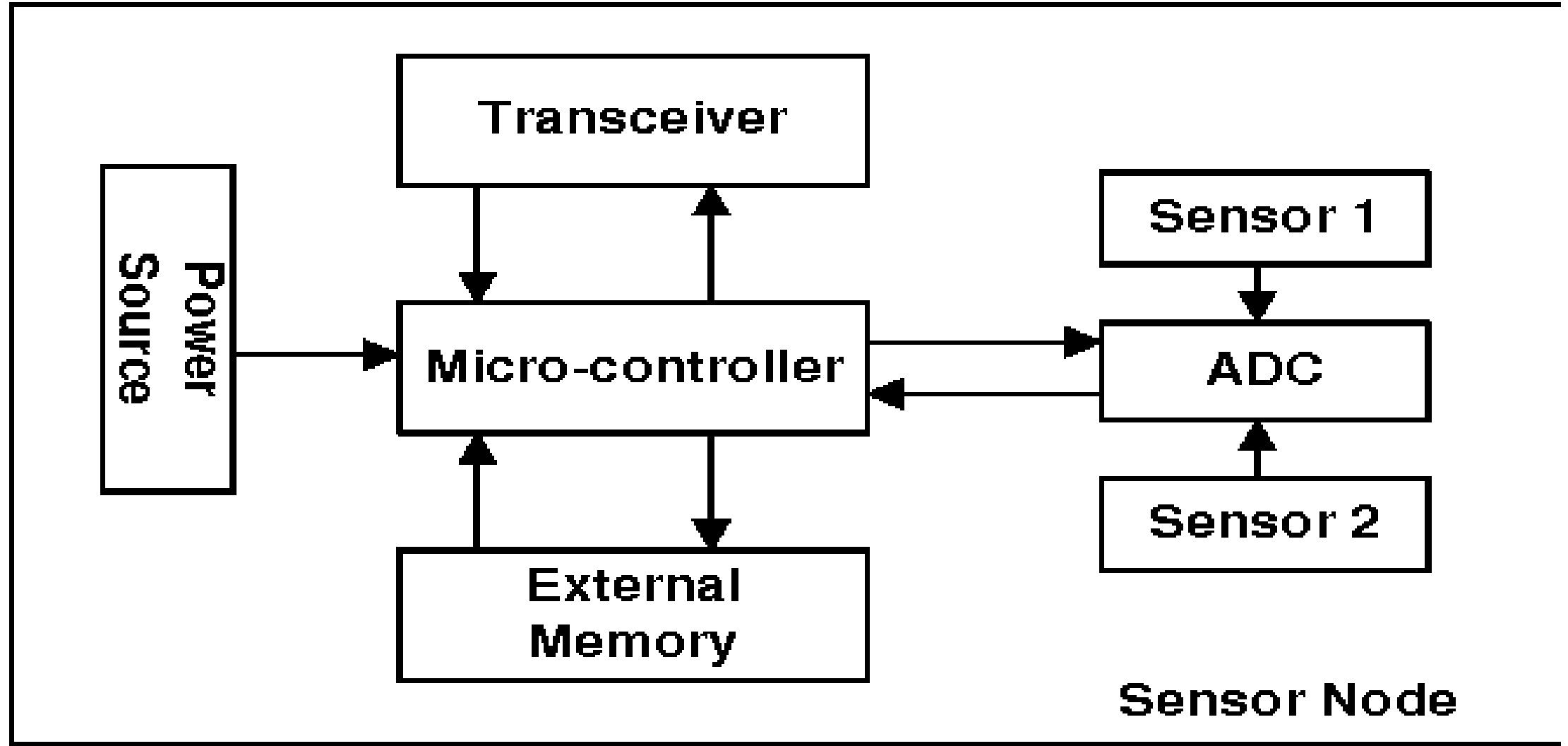
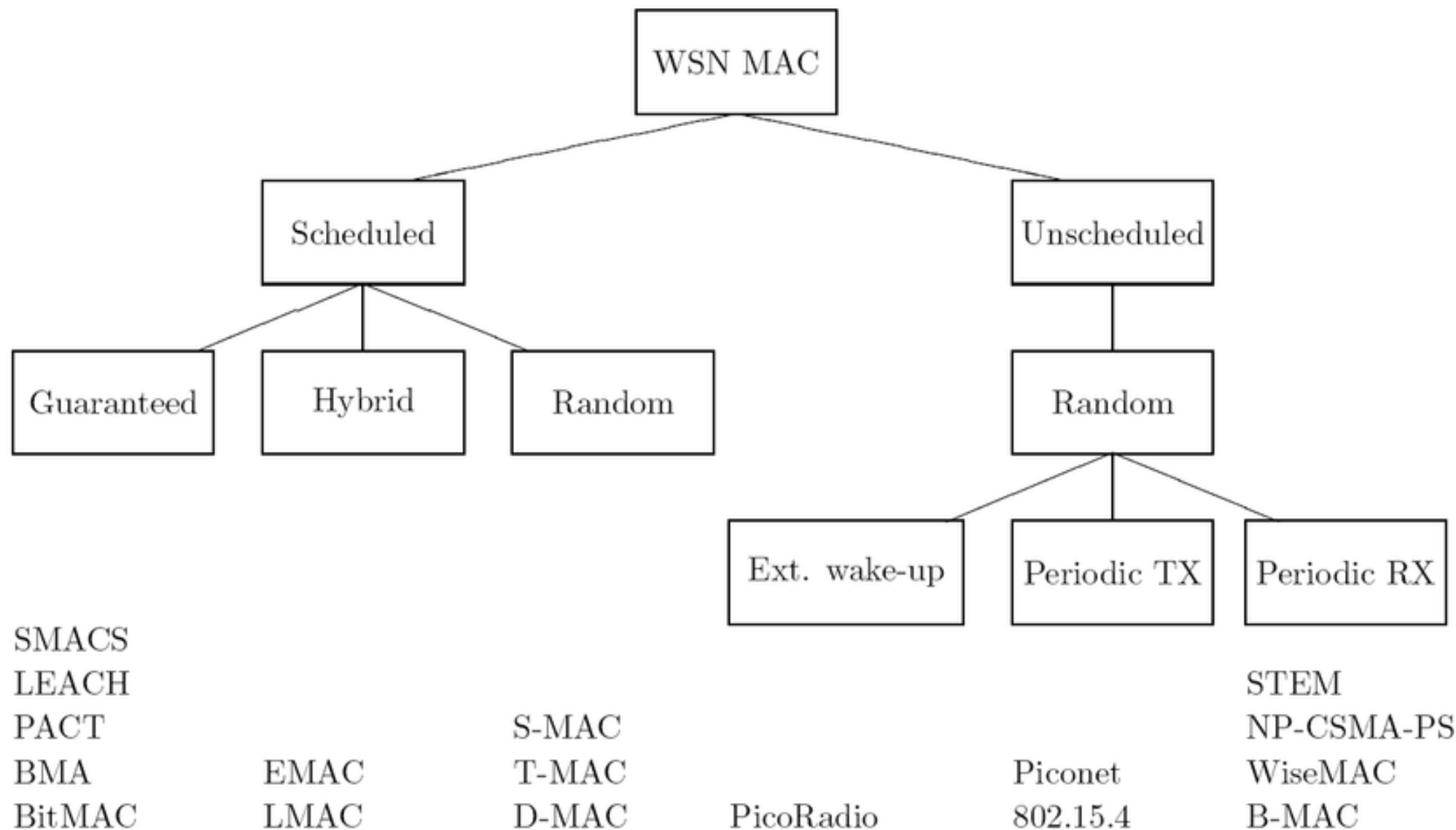
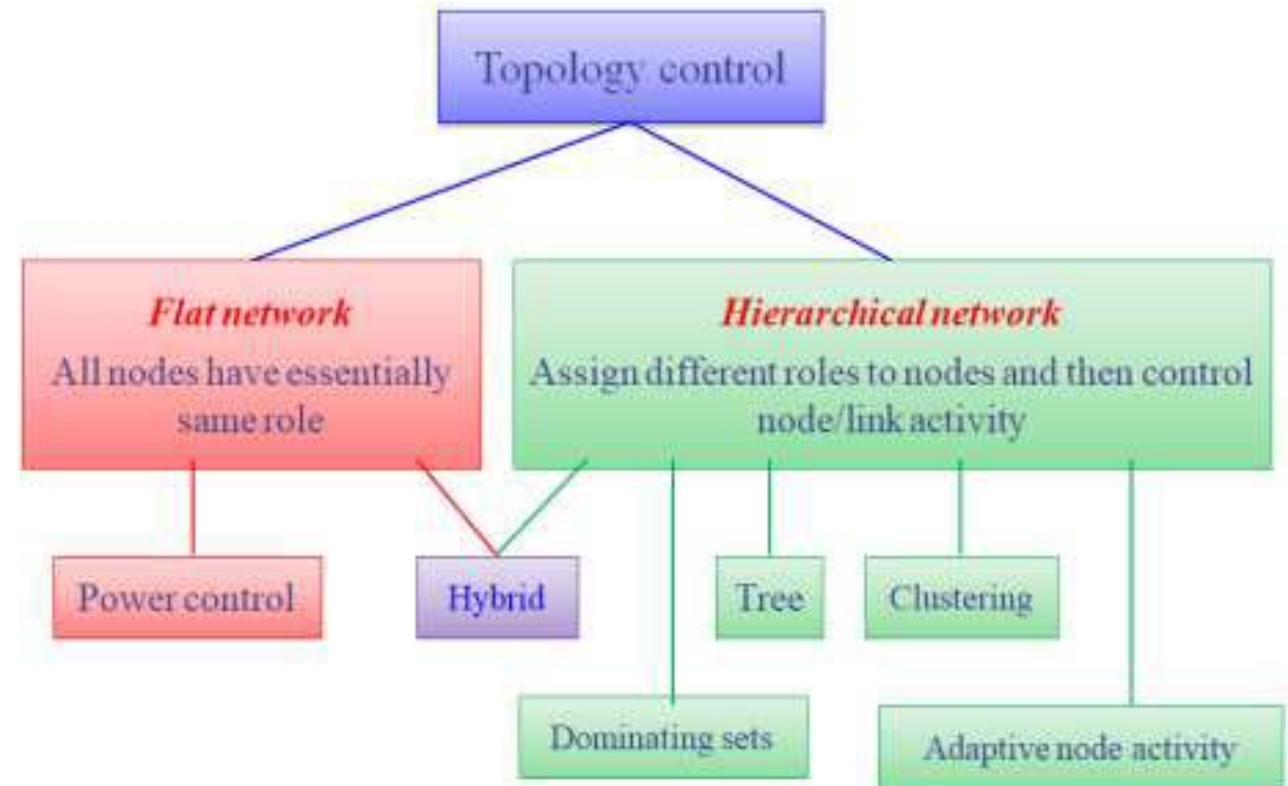

Fig. 1 Sensor Node Architecture

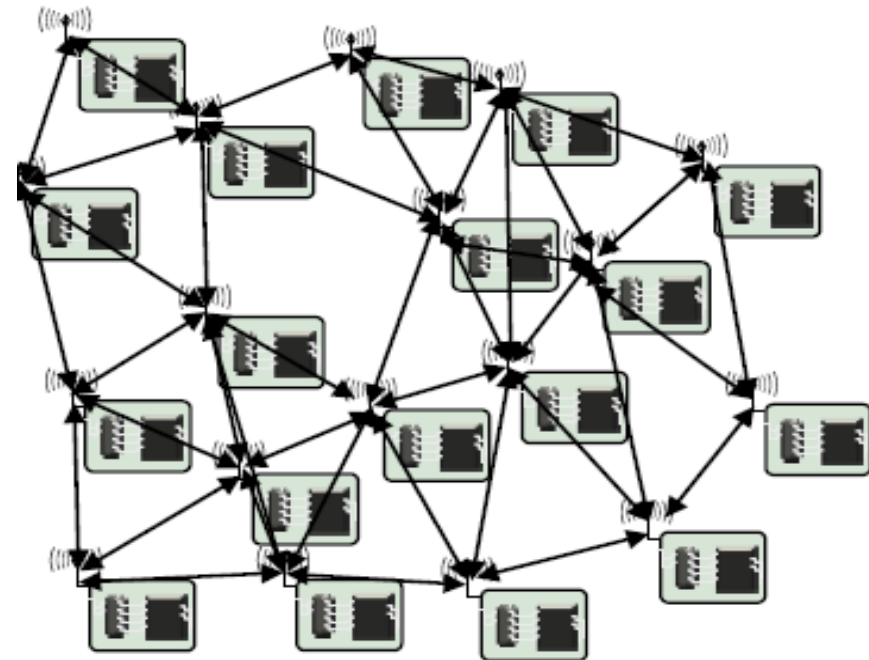

- Problem topološke kontrole za senzorsku mrežu je kako postaviti radijus komunikacije za svaki čvor tako da se minimizira potrošnja energije, istovremeno osiguravajući da komunikacijski graf ostane funkcionalan povezan i zadovoljava druge poželjne komunikacijske osobine.

Flat network

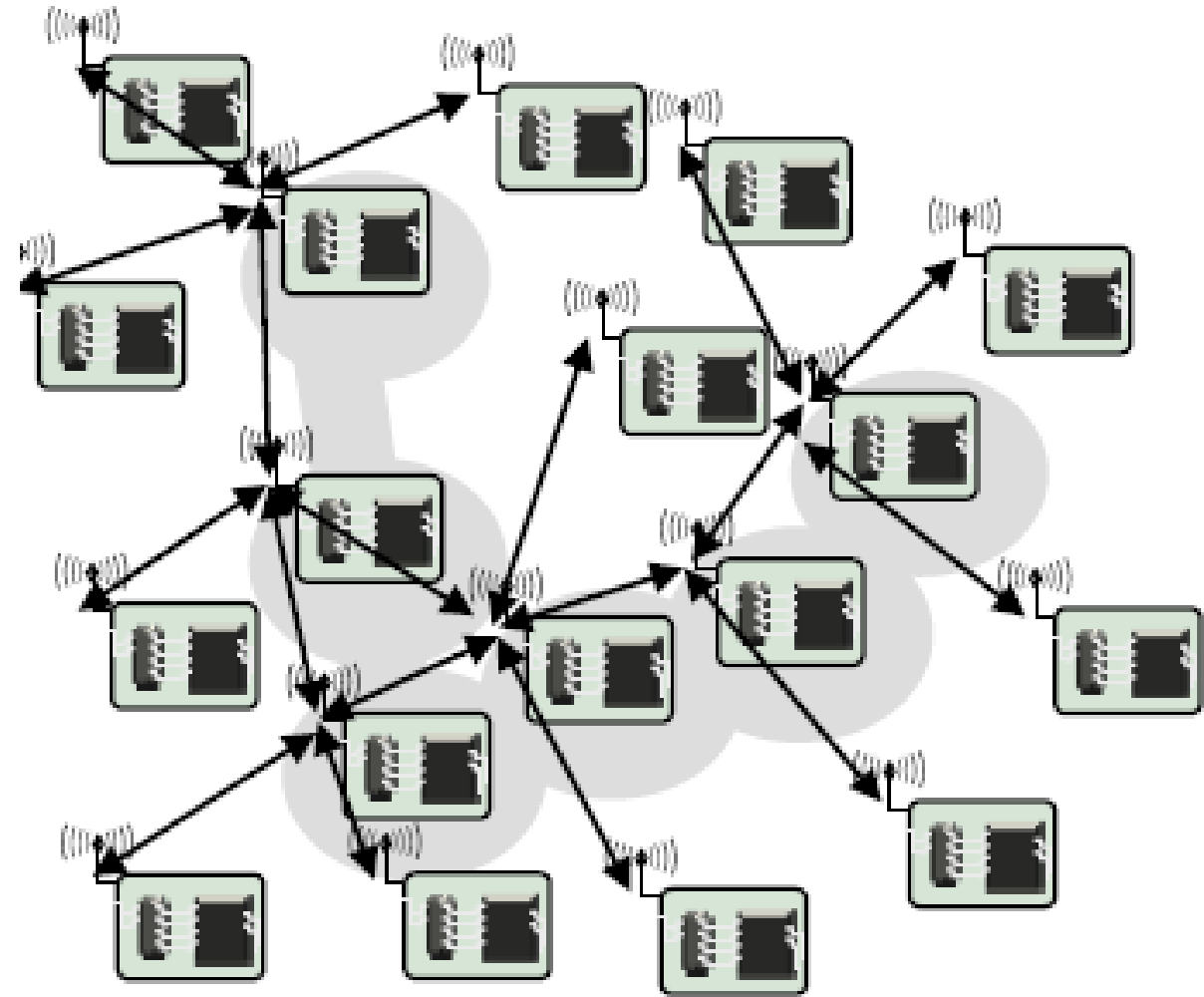
- Glavna opcija: Kontrola snage prenosa
- Maksimalna snaga koristiti se po potrebi
- Selektivni pristup (za neke veze ili za čvor)
- Topologija izgleda "tanje"
- Manje smetnji

alternativa: Selektivno odbacivanje nekih veza i uvođenje hijerarhije

Hierarhijske mreže

- Kontrola topologije, klasteriranje
- Neke čvorove "kontrolišu" njihovi susedi - oni formiraju (minimalni) dominirajući skup
- Svaki čvor treba imati suseda koji ga kontroliše.
- Kontrolisani čvorovi moraju biti povezani u klastr
- Koriste se samo veze unutar kalastera i od klastera do kontrolisanih suseda

Povezanost - Ako su dva čvora povezana u G, moraju biti povezani u G0 koji proizlazi iz topološke kontrole

Stretch faktor- treba biti mali

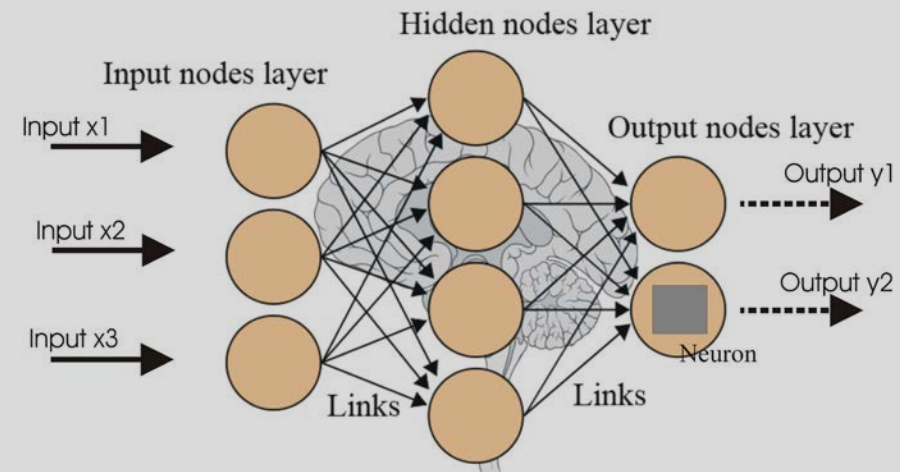
Stretch faktor skokova: koliko su putevi u G0 duži nego u G?

Stretch faktor energije: koliko više energije je potrebno najefikasnijem putu?

Protok - uklanjanje čvorova/veza može smanjiti protok, koliko?

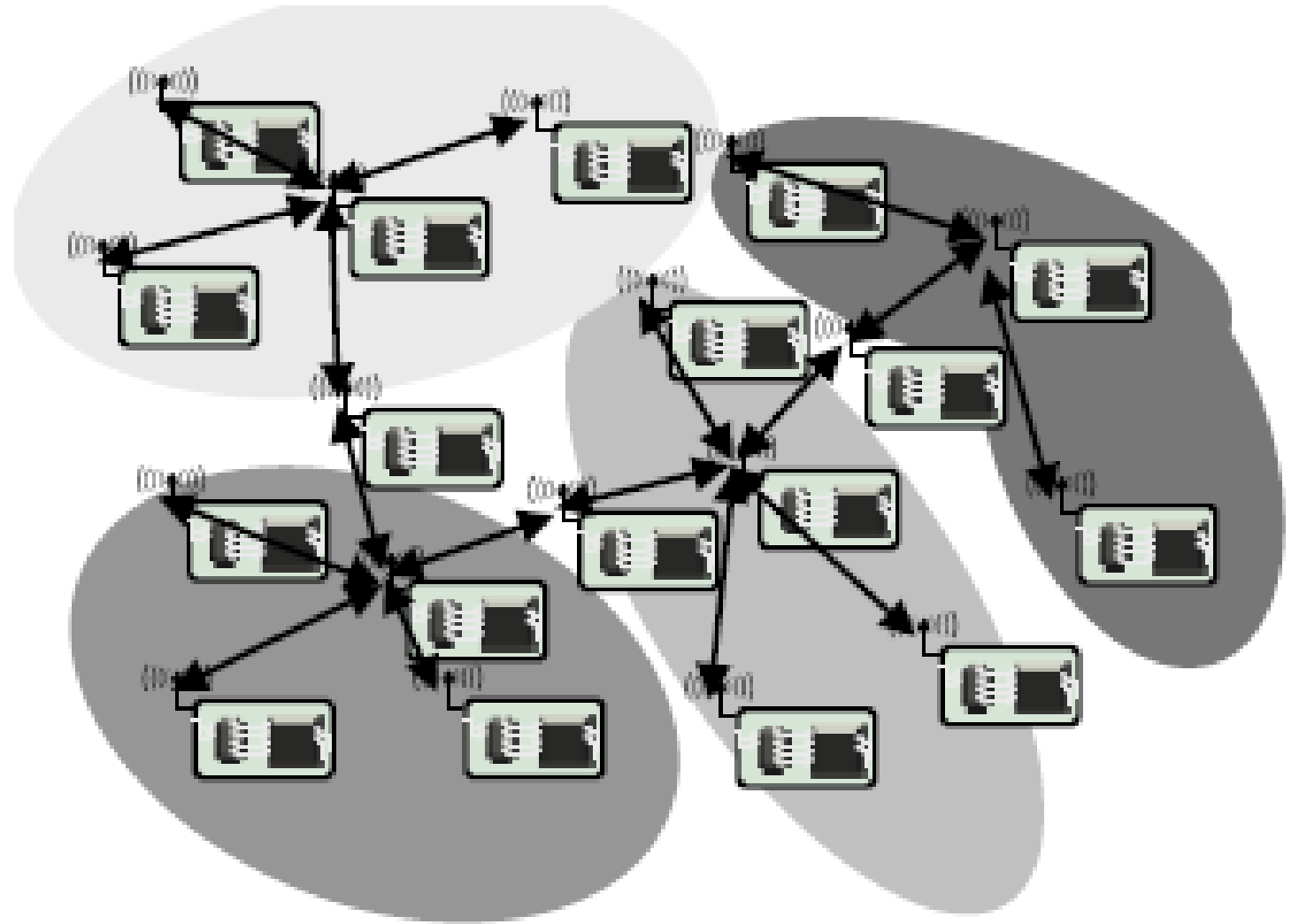
Robusnost prema pokretljivosti

Trošak algoritma

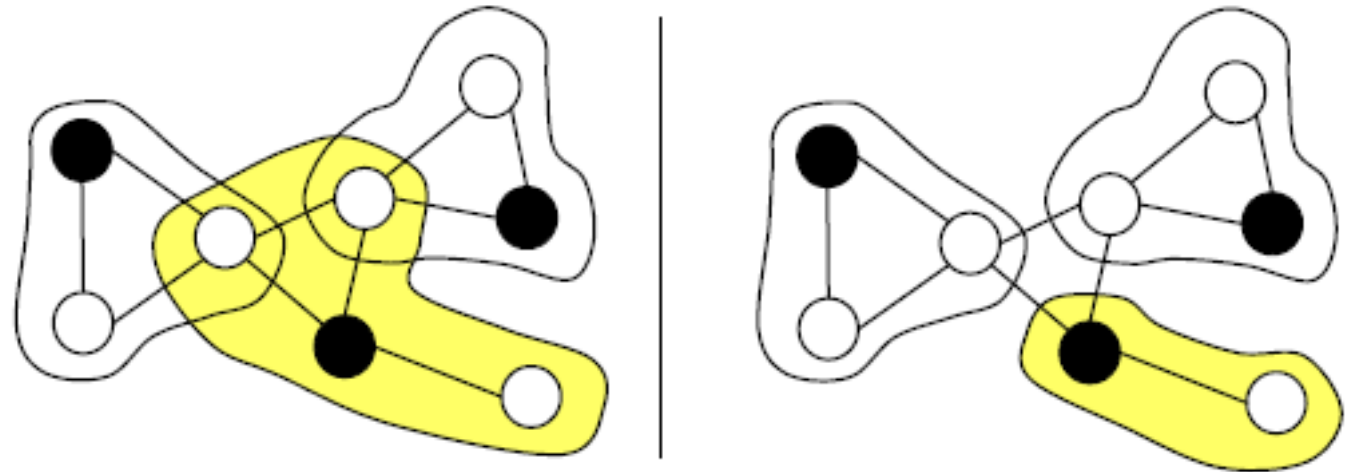
Podjela čvorova u grupe ("klasteri")

- Svaki čvor je tačno u jednoj grupi, osim čvorova koji "mostuju" između dve ili više grupa
- Grupe mogu imati leading node
- čvorovi u klasteru su direktni susedi svog leading node
- leading nodes su takođe dominirajući skup, ali bi trebalo da budu odvojeni jedni od drugih - oni čine nezavisni skup.

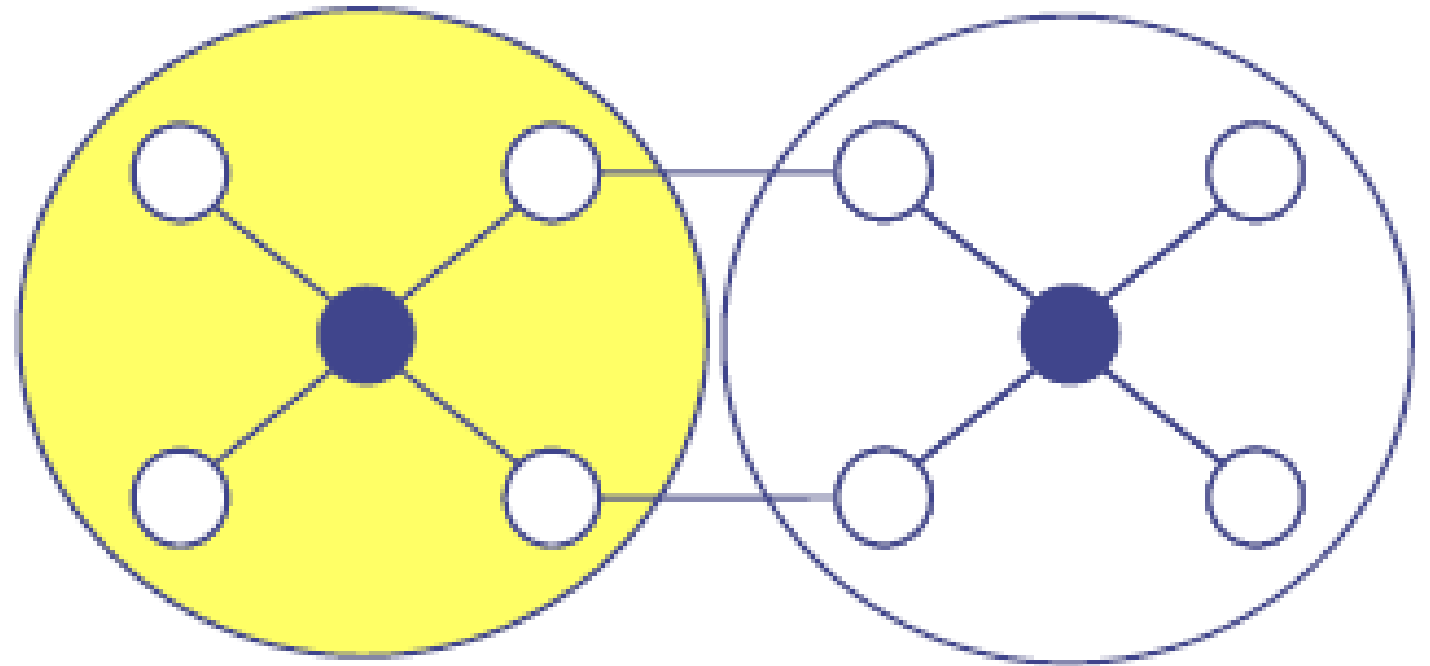
Podela čvorova u grupe čvorova - Klasteri

- Da li postoji vodeći čvor klastera?
- Jedan kontroler/predstavnik čvor po klasteru
- Da li vodeći čvorovi mogu biti susedi? Ako ne onda vodeći čvorovi čine nezavisni skup C:
- Tipično: vodeći čvorovi formiraju maksimalni nezavisni skup
- Da li klasteri mogu preklapati?
- Imaju li zajedničke čvorove?

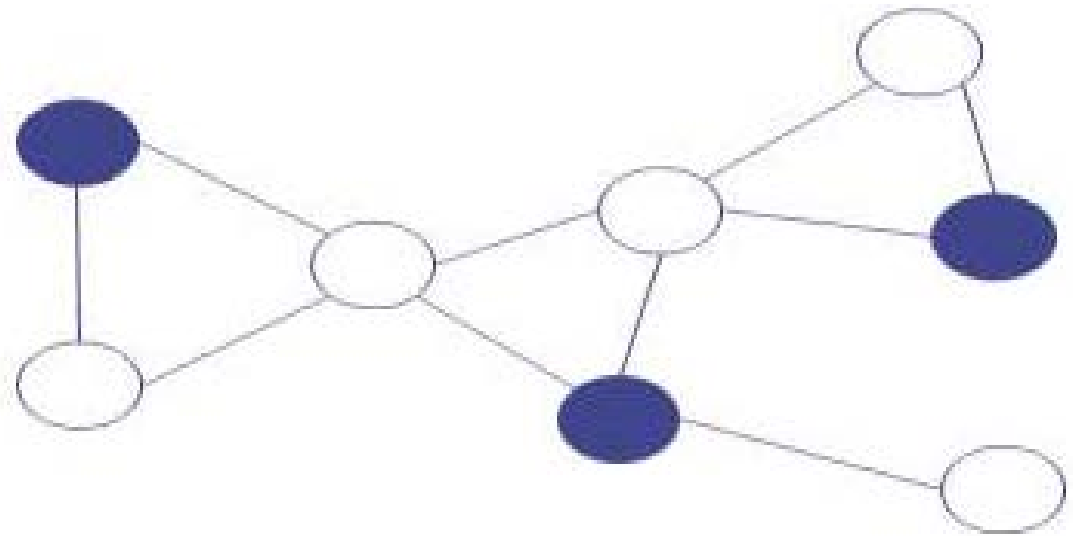

Dodatne opcije

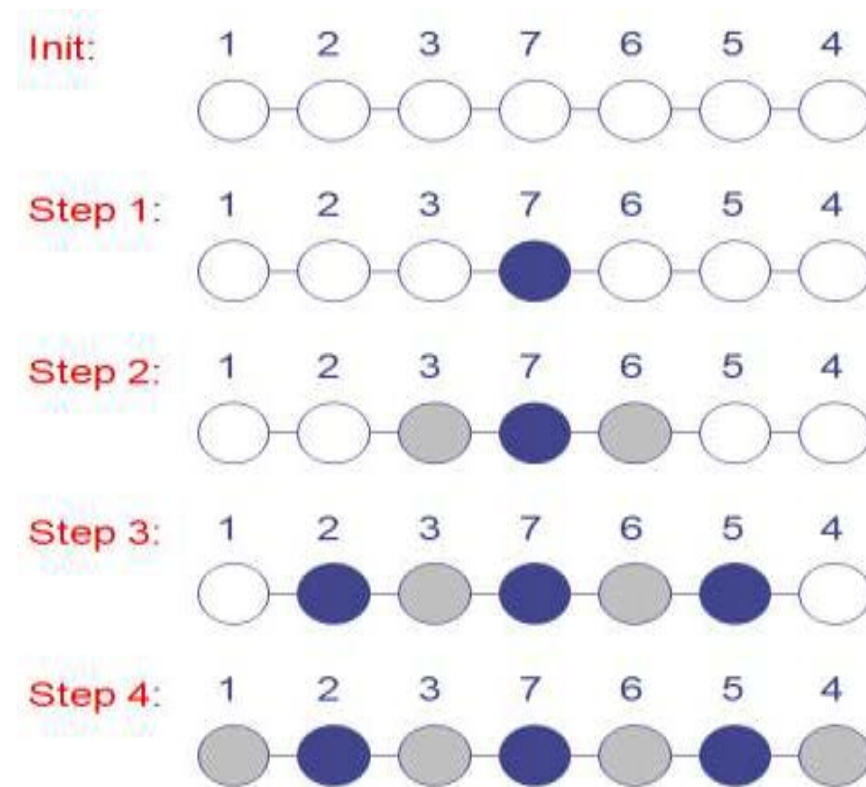
- Kako komuniciraju klasteri?
- Neophodno je da neki čvorovi deluju kao ulazi između klastera.
- Ako klasteri ne smeju preklapati, dva čvora moraju zajedno delovati kao distribuirani ulaz.

- Maksimalni nezavisni skup je takođe dominirajući skup
- Maksimalni nezavisni skup nije nužno intuitivno željeno rešenje
- Primer: Radijalni graf, sa samo (v_0, v_i) 2 E

- Koristiti neko svojstvo čvorova kako bi se prekinule lokalne simetrije.
- Identifikatori čvorova, energetske rezerve, pokretljivost, ponderisane kombinacije... - nije bitno za samu ideju (sve vrste varijacija su razmatrane).
- Učiniti svaki čvor vođom klastera koji lokalno ima najveću vrednost atributa.
- Kada se čvor dominira od strane vođe klastera, uzdržava se od lokalne konkurencije, dajući drugim čvorovima šansu.

Određivanje prolaza za povezivanje klastera:

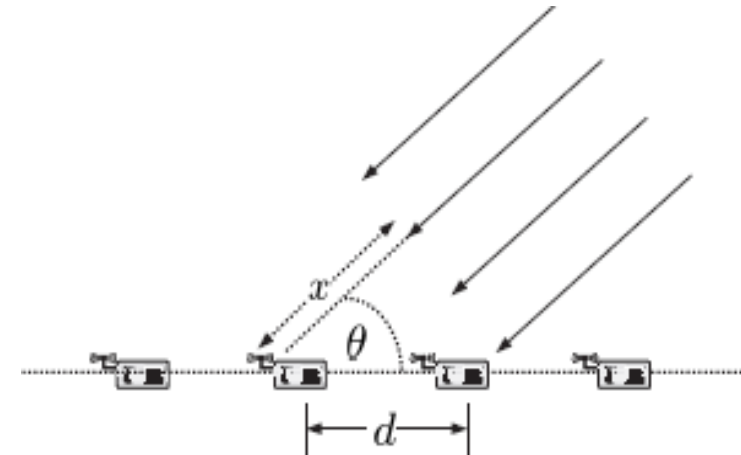
- Rotiranje vodećeg klastera
- Multi hop klasteri
- Pasivno grupisanje
- Adaptivna aktivnost čvorova

Time synchronization

Vreme je važan aspekt za mnoge aplikacije i protokole koji se nalaze u bežičnim senzorskim mrežama.

Čvorovi mogu meriti vreme koristeći lokalne satove, pokretane oscilatorima.

Zbog slučajnih faznih pomaka i brzina drifta oscilatora, lokalno vreme čitanja čvorova počelo bi da se razlikuje - oni gube sinhronizaciju - bez korekcije.

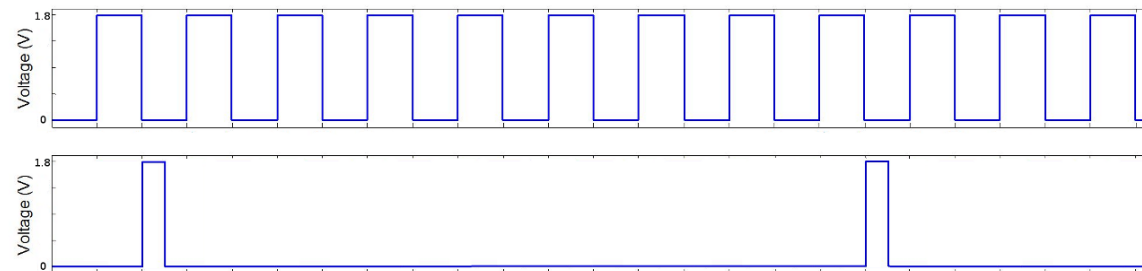
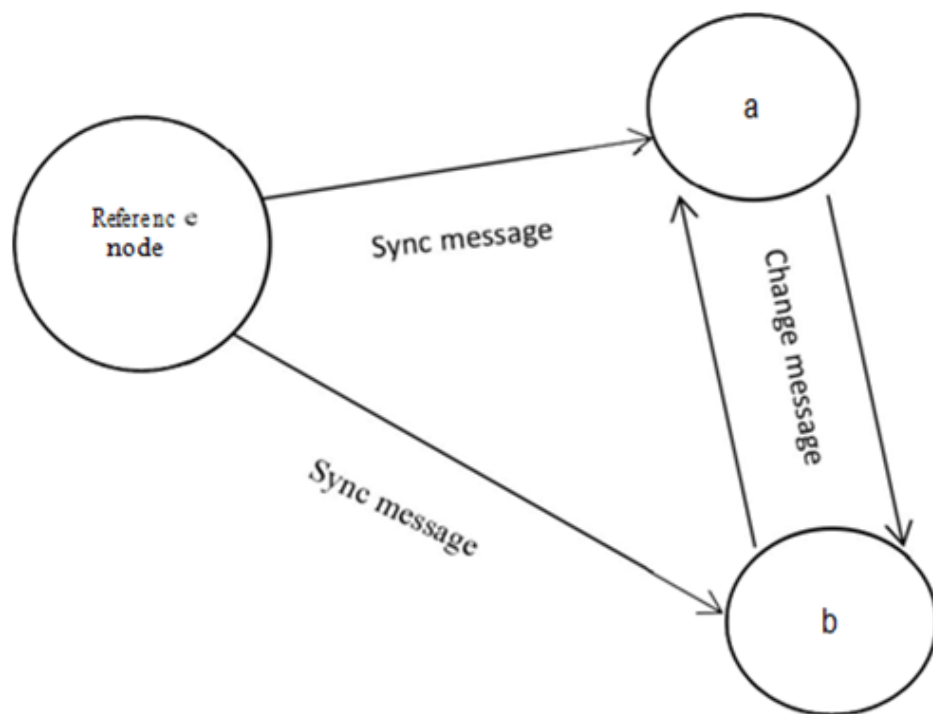

Određivanje ugla dolaska udaljenog zvučnog signala pomoću niza akustičnih senzora

- Postoje najmanje dva načina da se dobije pouzdanija procena. Prvi način (i onaj koji je fokusiran u ovom poglavlju) je održavanje senzorskih satova što je moguće više sinhronizovanim, koristeći posebne algoritme za sinhronizaciju vremena.
 - Drugi način je kombinovanje očitavanja više senzora i "prosečno" izjednačavanje grešaka procene.
- Važno je napomenuti da vreme potrebno u senzorskim mrežama treba da se pridržava fizičkog vremena, tj. dva senzorska čvora trebalo bi da imaju istu predstavu o trajanju 1 s, i dodatno, sekunda senzorskog čvora trebala bi da bude što bliža 1 s stvarnog vremena ili koordiniranog univerzalnog vremena (UTC).
 - Fizičko vreme mora biti razlikovano od koncepta logičkog vremena koje omogućava određivanje redosleda događaja u distribuiranom sistemu, ali ne mora nužno pokazivati odgovarajući odnos prema stvarnom vremenu.

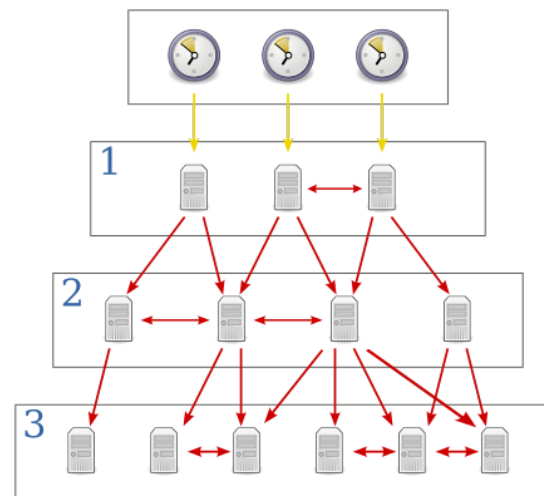
Node Clocks i problem tačnosti

- Oscilator
- Brojačni registar
- Hardverski sat
- Softverski sat

Svojstva i struktura algoritama za sinhronizaciju vremena

- Fizičko vreme vs. Logičko vreme
- Spoljašnja vs. Interna sinhronizacija
- Globalna vs. Lokalna
- Apsolutna vs. Relativna
- Hardverska vs. Softverska
- A priori vs. A posteriori
- Deterministička vs. Stohastička
- Disciplina ažuriranja lokalnih satova

Metrika performansi:

- Preciznost
- Troškovi energije
- Zahtevi za memorijom
- Tolerancija na greške

Sinhronizacija vremena u bežičnim senzorskim mrežama

- Algoritam mora biti skalabilan za velike multi jump mreže nepouzdatih i strogo energetske ograničenih čvorova.
- Zahtev skalabilnosti odnosi se kako na broj čvorova, tako i na prosečan stepen čvorova/gustinu čvorova.
- Zahtevi za preciznošću mogu biti veoma raznoliki, krećući se od mikrosekundi do sekundi.
- Upotreba dodatne hardverske opreme samo za potrebe sinhronizacije vremena uglavnom je isključena zbog dodatnih troškova i energetske kazni koje donosi specijalizovana elektronika.
- Stepem mobilnosti je nizak.
- Većinom nema fiksnih gornjih granica za kašnjenje isporuke paketa.
- Propagaciono kašnjenje između susednih čvorova je zanemarljivo.
- Ručna konfiguracija pojedinačnih čvorova nije opcija.
- Ispostaviće se da tačnost algoritama za sinhronizaciju vremena kritično zavisi od kašnjenja između prijema poslednjeg bita paketa i vremena kada je označen vremenom.

Lokalizacija i pozicioniranje

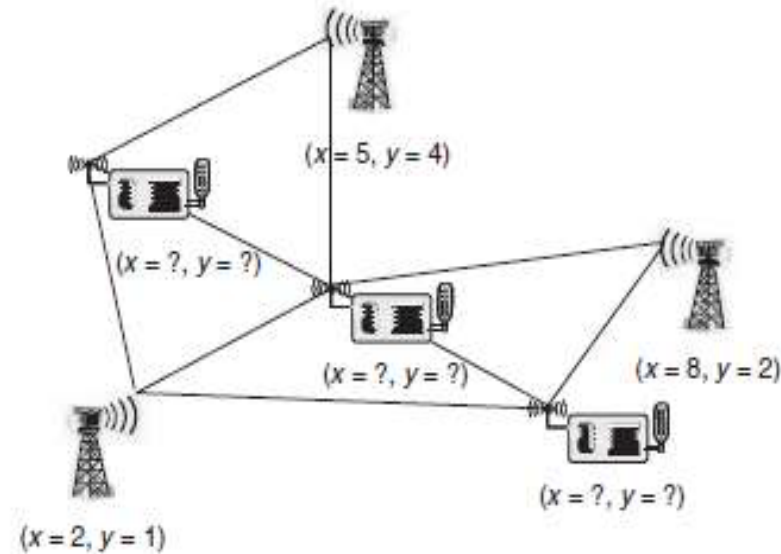
- Svojstva postupaka lokalizacije i pozicioniranja:
- Fizička pozicija nasuprot simboličnoj lokaciji
- Apsolutne nasuprot relativnim koordinatama
- Lokalizovano nasuprot centralizovanoj računici
- Tačnost i preciznost
- Razmera
- Ograničenja
- Troškovi

- Mogući pristupi:

1. Blizina

2. Trilateracija i triangulacija

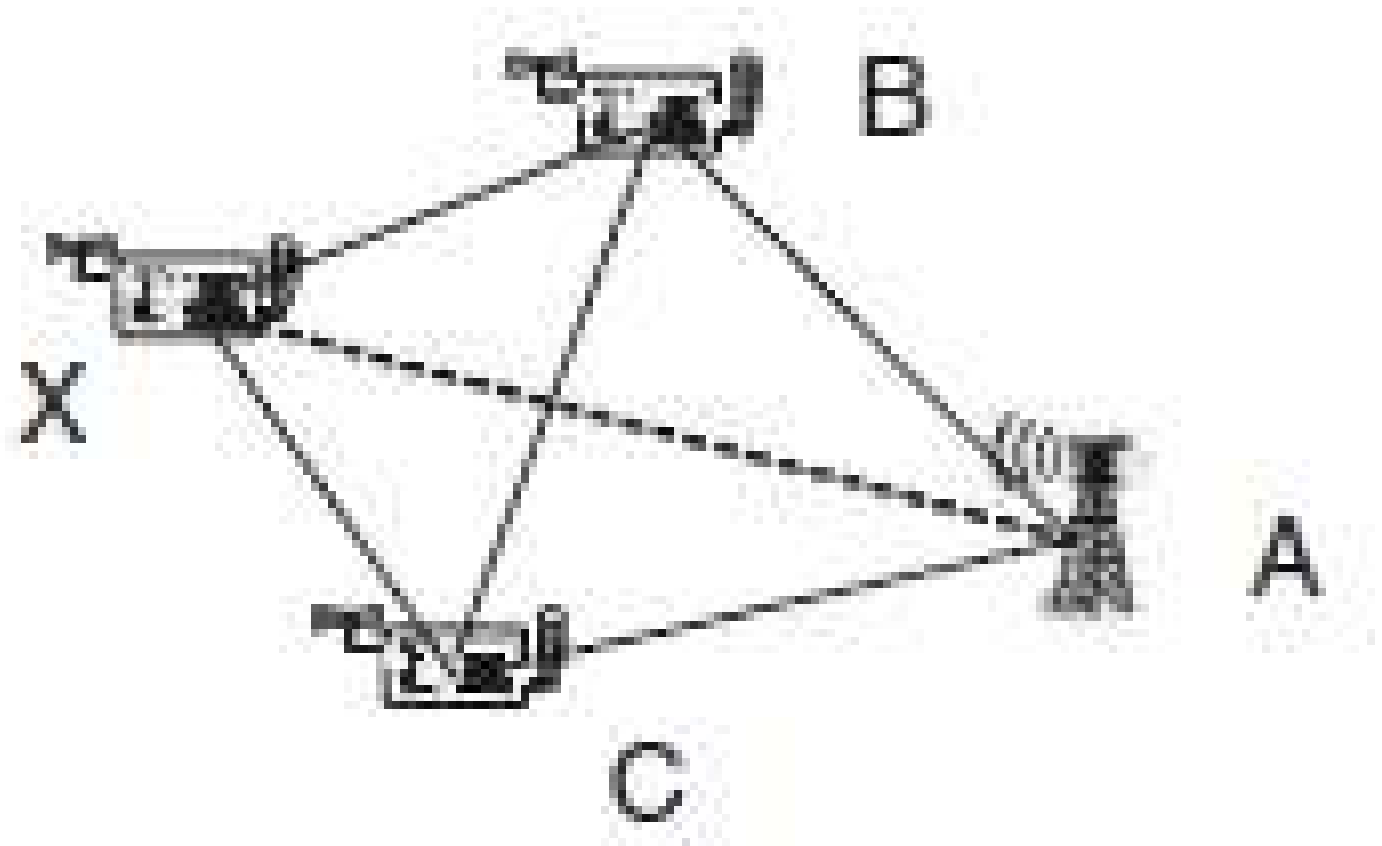
3. Analiza scene

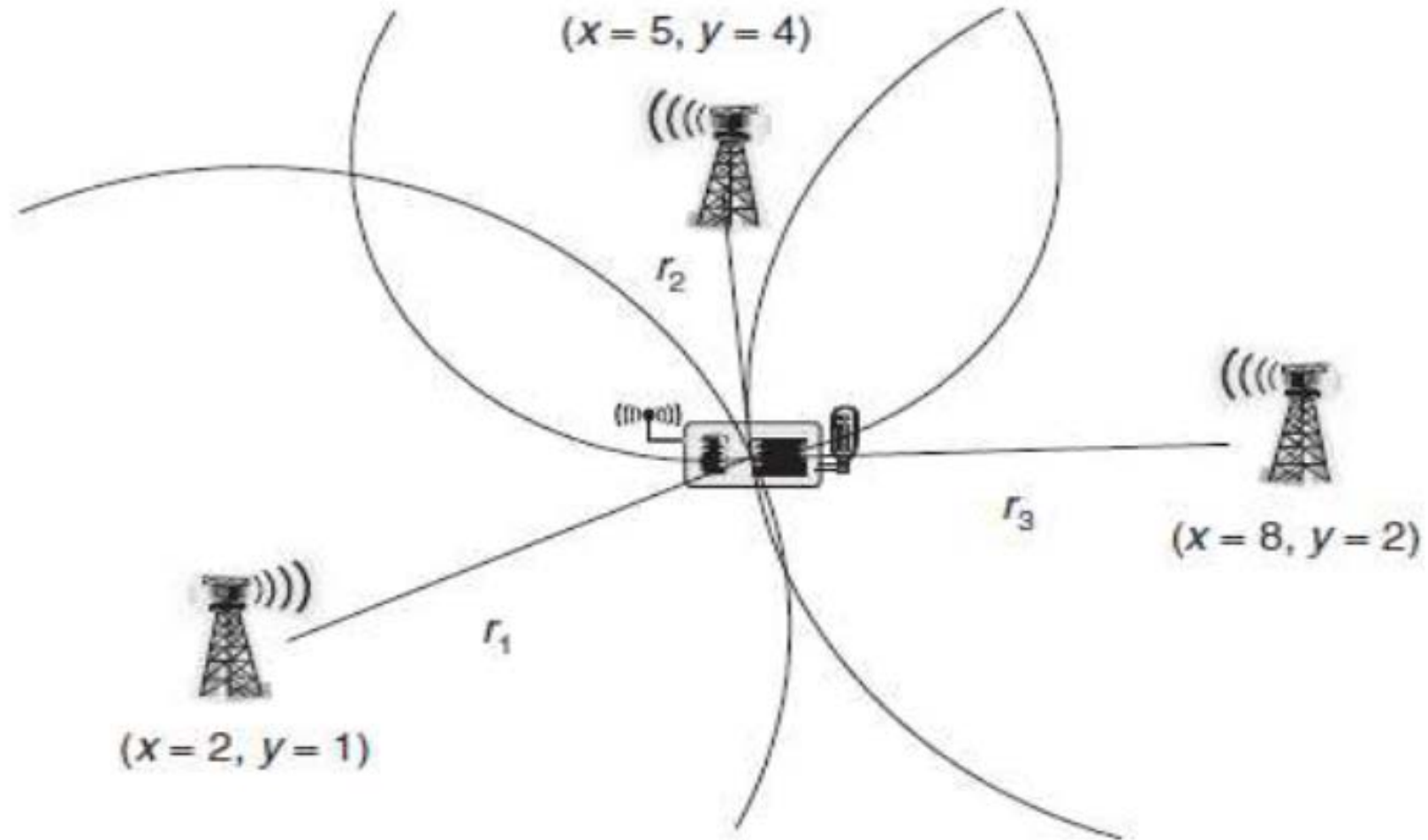

Određivanje položaja senzorskih čvorova uz pomoć nekih referentnih tačaka; nisu svi čvorovi nužno u kontaktu sa svim referentnim tačkama.

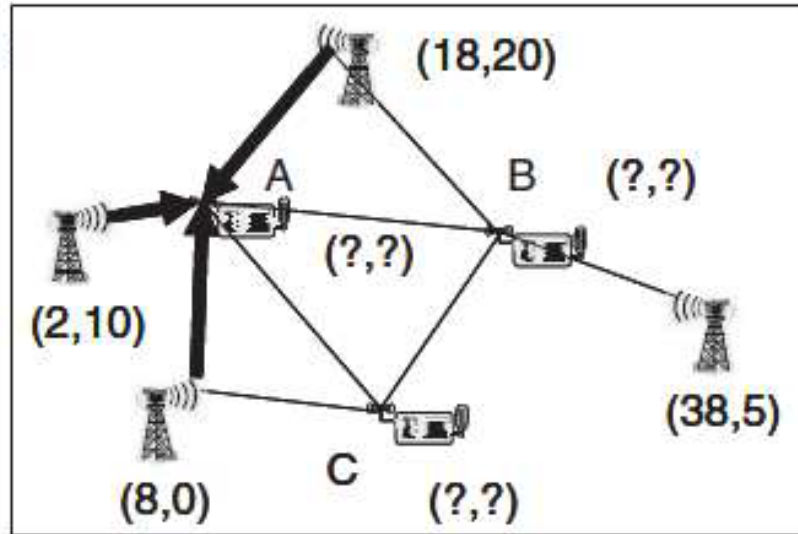
Pozicioniranje u multihop okruženju

1. Povezanost u multi hop mreži
2. Procena opsega u multihop okruženju
3. Iterativno i saradničko određivanje položaja na osnovu više tačaka
4. Verovatni opis pozicioniranja i propagacija

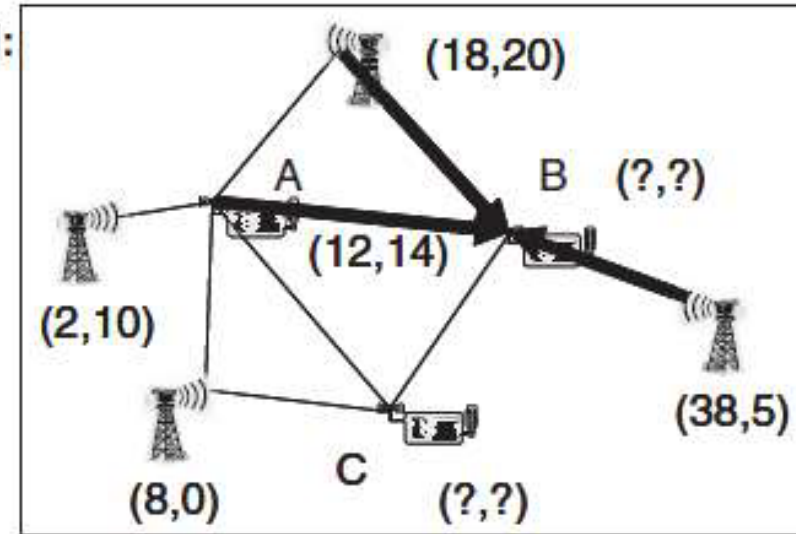

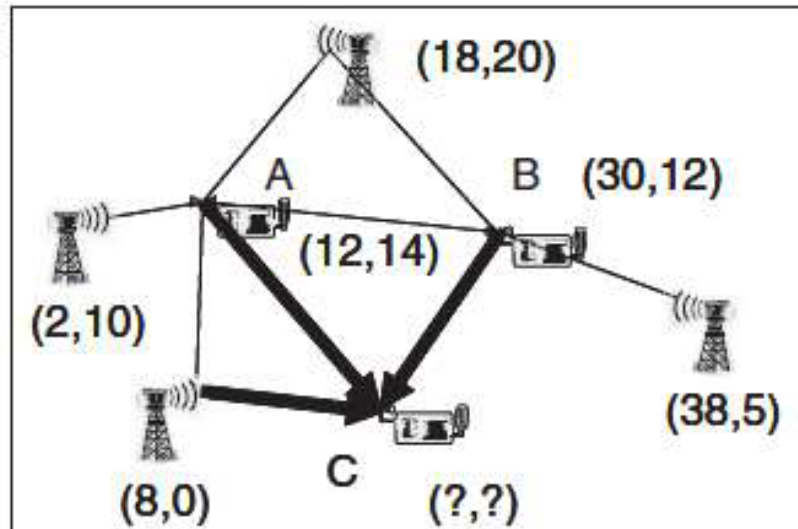
I:

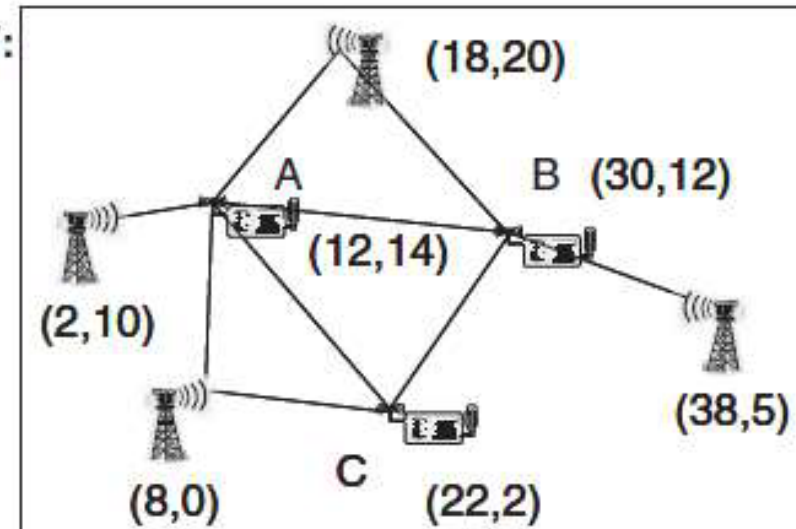
II:

III:

IV:

Operating Systems for Wireless Sensor Networks

- WSN se generalno sastoji od centralne stanice (prijemnika) i desetina, stotina ili možda hiljada malih senzorskih čvorova poput Mote i Mica2.
- WSN su poseban tip distribuiranog mrežnog sistema koji je sličan bazama podataka, realnom vremenu i ugrađenim sistemima.
- Osnovna funkcija WSN je prikupljanje informacija i podrška određenim aplikacijama specifičnim za zadatke postavljanja WSN-a.

Podsetnik!!!!!!!!!!

Komercijalno dostupni senzorski čvorovi se kategorizuju u četiri grupe

1. Specijalizovane platforme za upravljanje poput SpecNodes dizajniranog na Univerzitetu Kalifornija - Berkli.
2. Generičke platforme za upravljanje poput Berkeley Mote-a.
3. Platforme za upravljanje visokog propusnog opsega poput iMote-a.
4. Platforme za pristupni čvor poput Stargate-a.

-
- Razlike u navedenim tipovima senzora su u funkciji senzora, frekvenciji mikroprocesora, veličini memorije i propusnom opsegu transivera. Iako ovi čvorovi imaju različite karakteristike,
 - Osnovne hardverske komponente su iste: fizički senzor, mikroprocesor ili mikrokontroler, memorija, radio transiver i baterija.
 - Svaki senzorski čvor zahteva operativni sistem (OS) koji može kontrolisati hardver, pružiti apstrakciju hardvera aplikacionom softveru i popuniti prazninu između aplikacija i osnovnog hardvera.

Zahtevi pretvinih sistema za BSM

1. Upravljanje procesima i
raspoređivanje

Upravljanje memorijom

Model jezgra

Interfejs za aplikacione
programe (API).

Nadogradnja koda i
reprogramiranje

Tradicionalni v.s. operativni sistemi za BSM

- Tradicionalni operativni sistemi su sistemski softver, uključujući programe koji upravljaju računarskim resursima, kontrolišu periferne uređaje i pružaju softversku apstrakciju aplikacionom softveru.
- Funkcije tradicionalnih operativnih sistema su stoga upravljanje procesima, memorijom, vremenom CPU-a, sistemom datoteka i uređajima.
- Ovo se često implementira na modularan i slojevit način, uključujući niži sloj jezgara i viši sloj sistemskih biblioteka.
- Tradicionalni operativni sistemi nisu pogodni za bežične senzorske mreže jer imaju ograničene resurse i raznovrsne aplikacije usmjerene na podatke, uz promenljivu topologiju.

- Treba da budu kompaktni i mali po veličini jer senzorski čvorovi imaju veoma malu memoriju.
- Treba da pruže podršku za realno vreme, pošto postoje aplikacije u realnom vremenu, posebno kada su uključeni aktuatori.
- Treba da pruže efikasne mehanizme upravljanja resursima kako bi se dodelilo vreme mikroprocesora i ograničena memorija.
- Treba bi da podrže pouzdanu i efikasnu distribuciju koda jer funkcionalnost koju obavljaju senzorski čvorovi može biti potrebno promeniti nakon implementacije.
- Treba da podrže upravljanje energijom, što pomaže u produženju veka trajanja sistema i poboljšanju njegove performanse.
- Treba da obezbede generički programski interfejs do senzorskog posrednika ili aplikacionog softvera.

Pirmeri operativnih sistema za BSM

1. TinyOS
- 2 .Mate,
- 3 .MagnetOS,
- 4 .MANTIS,
- 5 .OSPM
- 6 .EYES OS
- 7 .SenOS,
- 8 .EMERALDS
- 9 . PicOS

Glavni problemi za dizajn operativnih sistema za bežične senzorske mreže su veličina (zahtev za memorijom), energetske efikasne međuprocesorske komunikacije i raspoređivanje zadataka, efikasna distribucija i nadogradnja koda, i na kraju, generički interfejsi za programiranje aplikacija.

TinyOS

- je operativni sistem za bežične senzorske mreže koji omogućava aplikacionom softveru direktni pristup hardveru kada je to potrebno.
- TinyOS je mali mikronitijski OS koji pokušava da reši dva problema: kako garantovati istovremene tokove podataka između hardverskih uređaja, i kako pružiti modularizovane komponente sa malim opterećenjem obrade i skladišta.
- TinyOS koristi model zasnovan na događajima kako bi podržao visoke nivoe istovremenih aplikacija u veoma maloj količini memorije. Uključuje mali planer rasporeda i skup komponenti. Planer rasporeda raspoređuje rad ovih komponenti.
- Svaka komponenta se sastoji od četiri dela: obrada komandi, obrada događaja, inkapsuliran okvir fiksne veličine i grupa zadataka.

Tiny OS designed to simulate

- ✓ **Wireless Sensor Networks**
- ✓ **Smartdust**
- ✓ **Ubiquitous Computing**
- ✓ **Personal Area Networks**
- ✓ **Building Automation**
- ✓ **Smart Meters**

Worldwide
Service

Dedicated
Team

Domain
Expert

Prime
Quality

OS

Tiny OS Simulator Projects

www.networksimulationtools.com